

Formy muzyczne – budowa utworu muzycznego

- [Formy muzyczne – budowa utworu muzycznego](#)

Formy muzyczne – budowa utworu muzycznego

Źródło: online-skills, licencja: CCO.

Ważne daty

Starożytność – pierwsze rozważania nad istotą formy w muzyce,

Wiek XVIII i XIX – początki właściwej nauki o formach muzycznych.

Scenariusz lekcji dla nauczyciela:

I. Indywidualna i zespołowa ekspresja muzyczna.

4. W zakresie słuchania i percepcji muzyki. Uczeń:

1) świadomie słucha wybranych dzieł literatury muzycznej (fragmentów lub/i w całości): reprezentatywnych dla kolejnych epok (od średniowiecza do współczesności), muzyki jazzowej i rozrywkowej, polskich pieśni artystycznych i patriotycznych, utworów ludowych w postaci oryginalnej i artystycznie opracowanej;

2) rozpoznaje ze słuchu: brzmienie instrumentów muzycznych, brzmienie głosów ludzkich: sopran, alt, tenor, bas, podstawowe formy muzyczne: AB, ABA, ABA1, rondo

i wariacje, polskie tańce narodowe, aparat wykonawczy: solista, zespół kameralny, chór, orkiestra, big-band i zespół folkowy;

4) przedstawia słuchaną muzykę za pomocą środków pozamuzycznych (łączyć muzykę z innymi obszarami wiedzy): odzwierciedla graficznie cechy muzyki i strukturę form muzycznych, rysuje, maluje oraz układa teksty do muzyki, werbalizuje emocje i odczucia, opisuje słowami cechy i charakter słuchanych utworów.

II. Język i funkcje muzyki, myślenie muzyczne, kreacja i twórcze działania.

1. Uczeń zna, rozumie i wykorzystuje w praktyce:

1) podstawowe pojęcia i terminy muzyczne (pięciolinia, klucz, nuta, pauza, wartość rytmiczna, dźwięk, gama, akord, akompaniament) oraz zależności między nimi;

2. Uczeń odczytuje i zapisuje elementy notacji muzycznej:

1) nazywa dźwięki gamy, rozpoznaje ich położenie na pięciolinii;

2) różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz;

3) zna skróty pisowni muzycznej: repetycja, volty, da capo al fine;

4) zna podstawowe oznaczenia: metryczne, agogiczne, dynamiczne i artykulacyjne oraz fermatę;

3. Uczeń wykazuje się znajomością i dokonuje podziału:

1) instrumentów muzycznych ze względu na źródło dźwięku – nazywa i charakteryzuje je;

3) aparatu wykonawczego (solista, zespół kameralny, chór, orkiestra, big-band, zespół folkowy).

4. Uczeń wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki:

1) muzyki ze względu na jej rodzaj (wokalna, instrumentalna, wokarno-instrumentalna, artystyczna, rozrywkowa, ludowa oraz do wyboru: sakralna, filmowa, teatralna i inne);

3) form muzycznych: budowa okresowa, AB, ABA, ABA1, kanon, rondo, wariacje, pieśń, opera, balet, operetka, musical, koncert, symfonia;

6. Wymienia nazwy epok w dziejach muzyki (średniowiecze, renesans, barok, klasycyzm, romantyzm, muzyka XX w.) oraz potrafi wskazać kompozytorów reprezentatywnych dla nich.

III. Kultura muzyczna, narodowe i światowe dziedzictwo kulturowe. Uczeń:

1) zna repertuar kulturalnego człowieka, orientując się w sztandarowych utworach z dziejów historii muzyki i współczesnej kultury muzycznej oraz wartościowej muzyki popularnej.

Nauczysz się

definiować pojęcie formy muzycznej;

wymieniać i charakteryzować wybrane formy muzyki klasycznej: wariacje, rondo, ABA;

rozpoznawać słuchem wybrane formy muzyki klasycznej: wariacje, rondo, ABA;

rozpoznawać słuchem aparat wykonawczy i instrumenty;

rozpoznawać utwory z literatury muzycznej.

Forma muzyczna – tło historyczne

Definicja „**formy**” jest przypisana do wielu dziedzin naukowych, m.in. filozofii, matematyki, nauk społecznych, sztuki, języka, sportu, techniki. Nawet w życiu codziennym, powiązanym ze sztuką kulinarną, posługujemy się, chociażby formami do pieczenia.

Co więc wspólnego ma „forma” z muzyką? O tym dowiesz się podczas dzisiejszej lekcji. Dodatkowo przypomnisz sobie informacje z innych przedmiotów.

Podczas tej lekcji niezbędna będzie umiejętność analitycznego słuchania muzyki, która polega na wyodrębnieniu konkretnych warstw brzmieniowych utworu, np. jego formy. Dzięki temu łatwiej będzie Ci zrozumieć i poznać budowę utworów muzyki klasycznej.

Przeczytaj fragmenty definicji formy.

“ Forma, w muzyce pojęcie trudne do jednoznacznego zdefiniowania. Przyczyną tego są z jednej strony najrozmaitsze, często sprzeczne ze sobą, próby określenia formy muzycznej, z drugiej – niezbyt ostre rozgraniczenie takich zjawisk, jak rodzaj, gatunek, struktura, konstrukcja. Nie zawsze w teorii i w historii muzyki znajdujemy wyjaśnienie, jaki jest stosunek techniki do formy oraz czym jest forma dla stylu, epoki, szkoły, kompozytora, pojedynczego dzieła. Rozważania nad istotą formy są starsze od nauki o formach muzycznych; występowały już w starożytności. Właściwa nauka o formach muzycznych zaczęła się rozwijać dopiero od XVIII wieku, a szczególnie od XIX, chociaż pewne jej elementy można znaleźć w traktatach teoretycznych średniowiecza i renesansu. Nauka

o formach miała przez długi czas charakter praktyczny, była wiedzą o regułach komponowania utworów muzycznych.

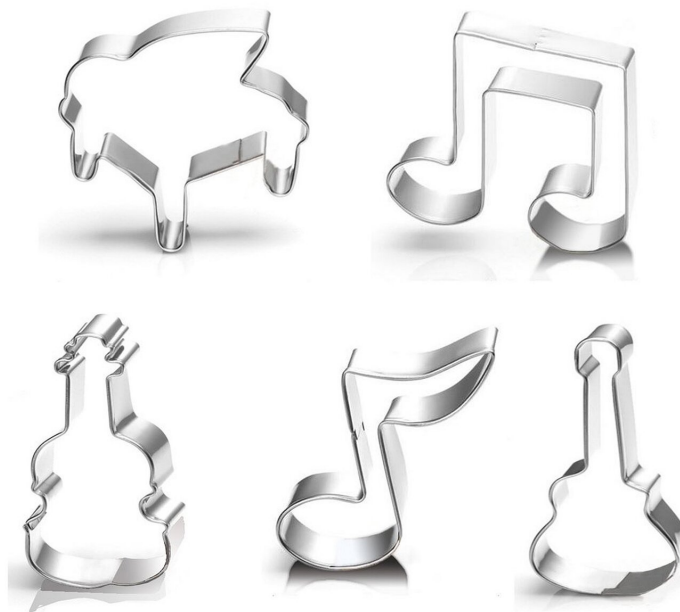
Określenie „forma” oznacza dosłownie kształt, postać, figurę. W muzyce forma jest rezultatem czynności porządkujących, nadających materiałowi dźwiękowemu określony kształt. Jest to równoznaczne z powstawaniem dzieła muzycznego. [...] Koncepcja formy jako budowy będącej rezultatem sumy elementów dzieła umożliwiła tworzenie schematów dających się przedstawić za pomocą symboli: AA, AB, AAB, ABB, ABA, ABC, ABCAB itd. O jedności i różnorodności tych schematów decydowała tonalność, rytmika, melodyka, harmonika i tematyka dzieł.

Źródło: red. Andrzej Chodkowski, *Encyklopedia muzyki*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1995

Istotę formy przybliży Ci bardzo dobre porównanie do nauki o języku.

“ Nasze myśli wypowiadamy słowami, układając je w krótsze lub dłuższe zdania. Zdanie, żeby było zrozumiałe, powinno być zbudowane logicznie i prawidłowo. W literaturze, a szczególnie w poezji, żądamy od twórców pięknego sposobu wypowiadania się. Podobnie jest w muzyce.

Źródło: Franciszek Wesółowski, *Zasady muzyki*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1986

Formy do wypieków, galleon.ph, CC BY 3.0

Ćwiczenie 1

Wskaż zdania prawdziwe.

☐

Koncepcję formy jako odzwierciedlenie budowy utworu muzycznego można przedstawiać za pomocą schematów literowych.

☐

Określenie „forma” jest przypisane tylko dla muzyki.

☐

Budowę utworów muzycznych można porównać do dłuższych wypowiedzi w literaturze i poezji.

☐

Określenie „forma” oznacza dosłownie kształt, postać, figurę.

☐

Rozważania nad istotą formy występowały już w starożytności.

Ćwiczenie 2

W tekstach źródłowych było wymienionych kilka epok muzycznych. Przypomnij sobie ich kolejność i ułóż wszystkie epoki w porządku chronologicznym.

Starożytność

Muzyka XX i XXI wieku

Barok

Romantyzm

Renesans

Średniowiecze

Klasycyzm

Wybrane formy muzyczne

Na wielu lekcjach muzyki miałeś możliwość wysłuchania różnych dzieł: [oper](#), [oratoriów](#), [kantat](#), mszy, [sonat](#), [etiud](#), [fug](#), pieśni, [kanonów](#), [nokturnów](#), [koncertów](#), [preludiów](#), [serenad](#), [fantazji](#), [suit](#), symfonii i wielu, wielu innych... form muzycznych. Można zadać pytanie o to, skąd [kompozytorzy](#) wiedzą, jaką nazwę formy mają przypisać swojej [kompozycji](#)? Składa się na nią szereg różnych cech, z których na potrzeby tej lekcji na pierwszym miejscu należy postawić ogólną budowę utworu muzycznego. Warto również pamiętać o tym, że każdy utwór zbudowany wg zasad danej formy jest bardzo często związany z konkretnym [aparatem wykonawczym](#), np. symfonia zawsze jest wykonywana przez orkiestrę symfoniczną.

Oczywiście nie sposób na jednej lekcji poznać wszystkie formy. Zdradzę Ci tajemnicę, że nawet podczas całego etapu kształcenia w szkole podstawowej nie poznasz ich wszystkich. Na dzisiejszej lekcji nauczysz się rozpoznawać trzy proste formy muzyczne. Będą to [wariacje](#), [rondo](#) oraz trzyczęściowa forma, którą zapisuje się za pomocą schematu [ABA](#).

Podczas słuchania przykładów muzycznych prezentowanych podczas tej lekcji, oprócz rozpoznawania formy, zwracaj uwagę na aparat wykonawczy i instrumenty oraz elementy

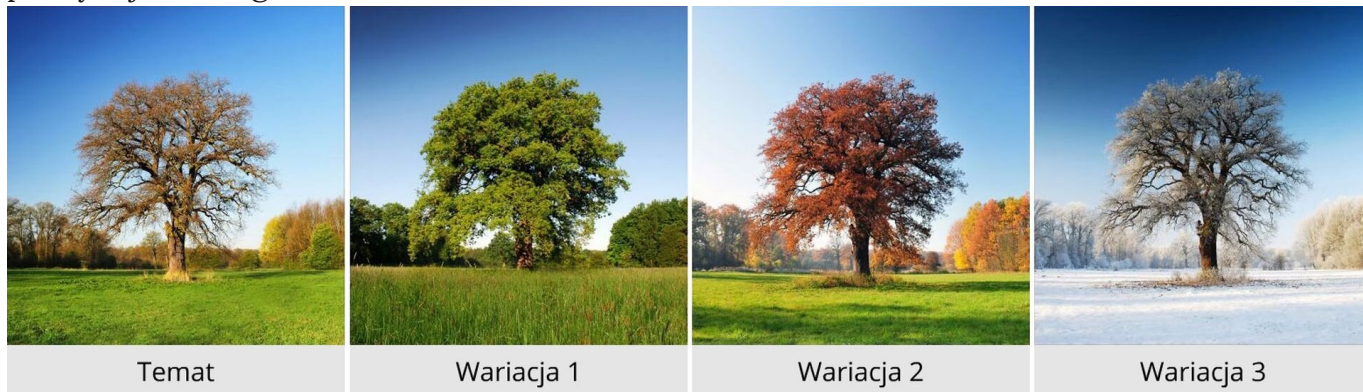
muzyki, których zmiany będą pomocne przy rozpoznawaniu poszczególnych części utworów.

Wariacje

Za chwilę wysłuchasz tradycyjnej francuskiej piosenki dziecięcej z XVIII wieku. Jak za chwilę się przekonasz, Ty również znasz ten utwór i to od samego dzieciństwa. Jej polski tytuł to „Trzy kurki”. Melodię tej piosenki wykorzystał Wolfgang Amadeusz Mozart w wariacji „Ah vous dirai-je, Maman”. Jednak kompozycja Mozarta nie jest już prostą piosenką, ale skomplikowanym utworem instrumentalnym.

Wariacja to bardzo rozbudowana forma utworu, w której temat lub motyw podlega różnym zmianom, m.in. melodycznym, rytmicznym, metrycznym, harmonicznym. Może się również zmieniać tryb oraz inne składowe utworu. Mówiąc najogólniej, wariacje to różne warianty tematu, czyli jego odmiany. W prezentowanym utworze Mozart napisał 12 wariacji, czyli tyle razy temat uległ różnym przeobrażeniom.

Schemat wariacji można przedstawić w przeróżny sposób graficzny, np. jeżeli przyjmiemy, że tematem jest drzewo sfotografowane wiosną, to zdjęcia tego drzewa wykonane w innych porach roku są jego wariacjami, ponieważ jest to to samo drzewo w różnych wariantach, zależnych od pór roku. Wiosną przyroda budzi się do życia, pojawiają się pierwsze listki. Latem drzewo wyróżnia się bujną zielenią, jesienią przybiera złoto-brązowe barwy, zimą zaś pokryte jest śniegiem.

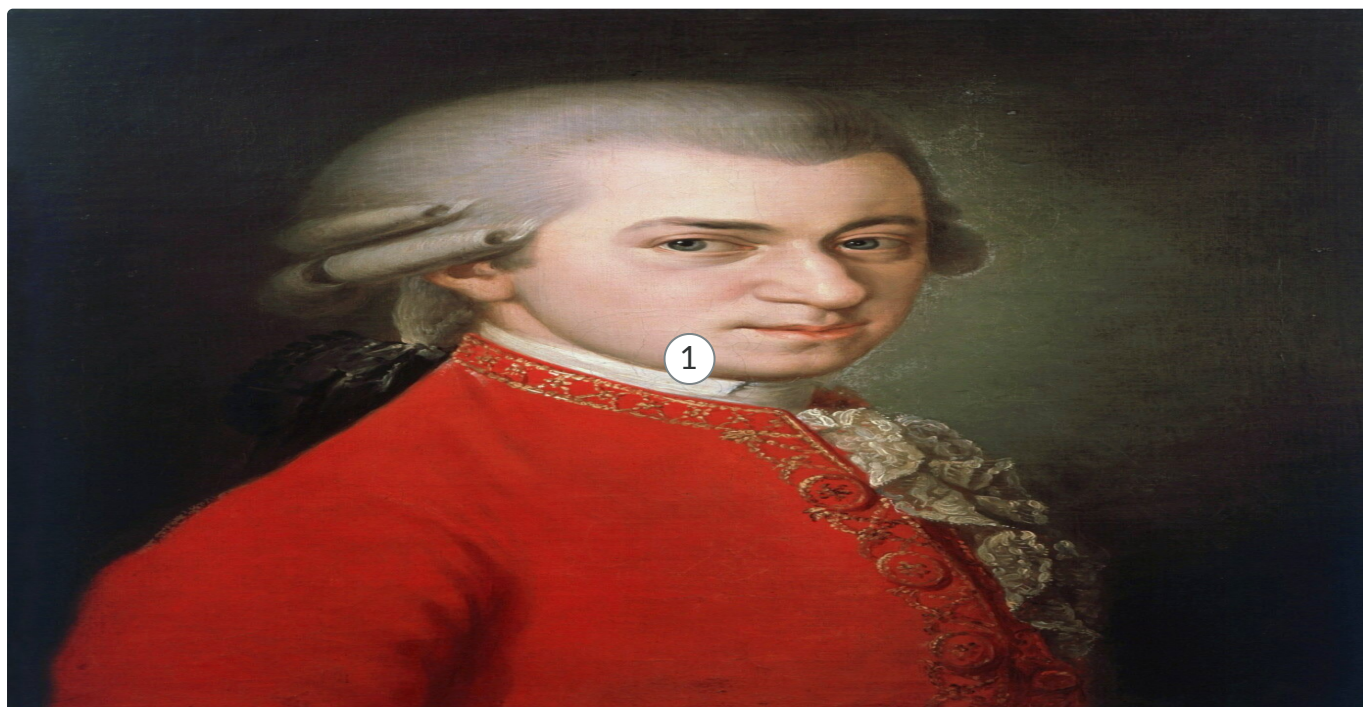
Symboliczne przedstawienie formy wariacji

Posłuchaj tematu tego utworu i obserwuj zapis muzyczny, zwróć uwagę na repetycje w pierwszej i drugiej części melodii. Pierwsza część ma dwa różne zakończenia, druga część grana jest dwukrotnie bez żadnych zmian.

Zwölf Variationen in C

über das französische Lied «Ah, vous dirai-je Maman»
KV 265 (300^e)

Endstanden wahrscheinlich Paris, 1778

1

Utwór: *Ah vous dirai-je, Maman* (Ach powiem ci mamo) temat, KV 265, autorstwa Wolfganga Amadeusza Mozarta

Wykonawca: Pianista z Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy

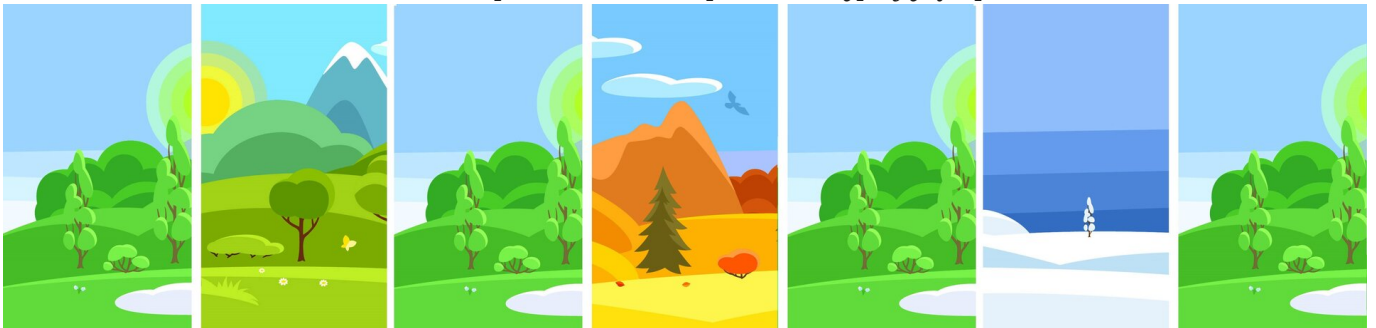
Nagranie dostępne pod adresem <https://zpe.gov.pl/b/Pz7GRh5Le>

Posłuchasz teraz tematu i wariacji numer 1, 2, 5, 6 i 8. Zwróć uwagę na różne warianty tematu, które pojawiają się w trakcie utworu. Postaraj się usłyszeć, jakie elementy ulegają zmianie, dzięki której temat otrzymuje nowe brzmienie. Np. w wariacji ósmej następuje zmiana trybu i tonacji. Temat był zapisany w C-dur, wariacja zaś zapisana jest w c-moll –

przy kluczu informują o tym trzy **bemole**. Drugą istotną zmianą, którą Mozart wprowadził, są imitacje. Popatrz, w jaki sposób głos drugi zapisany na drugiej pięciolinii powtarza melodię głosu pierwszego, zapisanego na pierwszej pięciolinii. Repetycje w tej wariacji dotyczą również dwóch części.

Rondo

Rondo to forma, która wykorzystuje zasadę kontrastu. W rondzie powtarza się ten sam refren (oznaczany literą „A”), który jest przeplatany tzw. **kupletami** lub epizodami (oznaczanymi kolejnymi literami alfabetu „B, C, D itd.”) Od inwencji kompozytora zależy, ile kupletów pojawi się w rondzie, dlatego schemat ronda nie zawsze będzie identyczny. Krótka forma ronda będzie zapisana jako ABACA, dłuższa jako ABACADA itd. Graficzny schemat ronda ABACADA można przedstawić np. w następujący sposób.

Graficzny schemat ronda

Posłuchaj utworu w formie ronda. Zapis literowy tego utworu przedstawia się następująco: AABACA1. Oznacza to, że na początku refren grany jest dwa razy. Następnie pojawia się nowy fragment oznaczony jako litera B, jest to pierwszy kuplet. Po tym fragmencie jest powtarzany refren, a po nim nowy kuplet, inny od poprzedniego, więc dla odróżnienia oznaczony literą C. Na koniec wraca nieznacznie zmieniony refren, stąd do litery A dopisana jest cyfra 1. Podczas słuchania postaraj się rozpoznać te części ronda.

1

Utwór: *Marsz torreadora* z opery *Carmen*, autorstwa Georges'a Bizeta

Wykonawca: Orchestre de l'Opera Bastille, dyr. Myung Whun Chung

Źródło: 50 Classical Masterworks 2

Nagranie dostępne pod adresem <https://zpe.gov.pl/b/Pz7GRh5Le>

ABA

Utwór o budowie trzyczęściowej, gdzie skrajne części są takie same lub niemal identyczne a środkowa z nimi kontrastuje, zapisuje się schematem literowym ABA. Również i ten utwór można przedstawić za pomocą schematu graficznego, w którym skrajne grafiki będą takie same zaś środkowa inna.

Schemat graficzny formy ABA, online-skills, CC BY 3.0

Wysłuchaj uważnie Preludium Des-dur op. 28 nr 15 Fryderyka Chopina. Jest to utwór trzyczęściowy o budowie ABA. Podczas słuchania postaraj się w dowolny sposób

zakomunikować pojawienie się poszczególnych części, np. poprzez podniesienie ręki.

Nagranie dostępne pod adresem <https://zpe.gov.pl/a/D5Re0utKo>

Na nagraniu Preludium Des-dur opus dwudzieste ósme nr piętnasty Fryderyka Chopina. Utwór wykonany na fortepianie, o zmiennym nastroju. Początkowo bardzo spokojny, powtarzające się dźwięki imitują delikatny, jednostajny deszcz. W drugiej części charakter muzyki zmienia się na mroczny, ponury, melodia przenosi się do dolnych rejestrów, a muzyka staje się dużo głośniejsza. Pod koniec utworu na chwilę powraca klimat początkowej części.

Ćwiczenie 3

Wskaż graficzny schemat formy ABA

Sprawdź swoją wiedzę

Ćwiczenie 4

Jeżeli w poniedziałek, środę, piątek i niedzielę ubierzesz się w te same ubrania, a w pozostałe dni za każdym razem inaczej, to jaką nazwę formy muzycznej przypiszesz takiemu cyklowi ubierania się, aby określić jego schemat? Odpowiedź wpisz w ramkę.

Odpowiedź:

Ćwiczenie 5

Jeżeli zamówicie ze znajomymi różne rodzaje pizzy, to jaką nazwę formy muzycznej przypiszesz takiemu menu, aby określić jego schemat? Odpowiedź wpisz w ramkę.

Odpowiedź:

Ćwiczenie 6

Jeżeli na zajęciach wf podczas rozgrzewki najpierw zrobisz 20 przysiadów, następnie 10 pompek i znowu 20 przysiadów, to jaką nazwę formy muzycznej przypiszesz takiemu treningowi, aby określić jego schemat? Odpowiedź wpisz w ramkę.

Odpowiedź:

Ćwiczenie 7

Posłuchaj uważnie utworu i określ jego formę.

Materiał audio dostępny pod adresem:

<https://zpe.gov.pl/b/Pz7GRh5Le>

☐

ABA

☐

Rondo

☐

Wariacje

Ćwiczenie 8

Posłuchaj uważnie utworu i określ jego formę.

Materiał audio dostępny pod adresem:

<https://zpe.gov.pl/b/Pz7GRh5Le>

☐

ABA

☐

Rondo

☐

Wariacje

Ćwiczenie 9

Odpowiadaj na pytania i przechodź do kolejnych etapów gry.

W której z form występuje refren?

Wariacje

Rondo

ABA

W żadnej z wymienionych

Wskaż formę, w której temat ulega różnym licznym przeobrażeniom.

ABA

Wariacje

AB

Rondo

W rondzie występują:

Kuplety i warianty tego samego tematu

Refren i kuplety

Refren i warianty tego samego tematu

Refreny i zwrotki

Wskaż formę, w której napisane jest „Ah vous dirai-je, Maman” W.A. Mozarta.

ABA

Rondo

Wariacje

Symfonia

Wskaż inną nazwę kupletu:

Epizod

Rondo

Refren

Etiuda

Praca domowa

Ćwiczenie 10

Posłuchaj uważnie utworu i określ jego formę.

Materiał audio dostępny pod adresem:

<https://zpe.gov.pl/b/Pz7GRh5Le>

☐ Wariacje

☐ ABA

☐ Rondo

Słownik pojęć

ABA

schemat budowy utworu muzycznego, w którym skrajne części są takie same bądź podobne.

Aparat wykonawczy

obsada instrumentalna.

Bemol

w notacji muzycznej; znak graficzny, wskazujący na obniżenie o półton dźwięku symbolizowanego przez nutę, przed którą bemol stoi.

Elementy muzyki

wydzielone za pomocą analizy elementy utworu muzycznego, takie jak rytm, dynamika, melodia, harmonia (w utworach monofonicznych nieistniejąca), agogika, kolorystyka itp., składające się na formę utworu.

Epizod – (kuplet)

odcinek ronda oddzielający dwa sąsiadujące ze sobą wystąpienia tematu; w fudze i rondzie – fragment muzyczny oparty na innym materiale motywicznym niż temat lub refren.

Etiuda

utwór muzyczny, łączący problemy techniki z muzyką o dużych walorach artystycznych.

Fantazja

utwór instrumentalny o swobodnej budowie, często improwizowany, nawiązujący także do istniejących już w danym okresie form i gatunków.

Forma

zespół środków artystycznych, użytych przez artystę; też: wyraz zewnętrzny dzieła sztuki.

Fuga

forma imitacyjna, zarówno instrumentalna, jak i wokalna, o ściśle ustalonej liczbie głosów (2–8, najczęściej jednak 3-, 4- lub 5-głosowa), wykorzystująca różnorodne środki techniki polifonicznej, podporządkowane określonym założeniom tonalnym.

Harmonia

sposób łączenia i budowy akordów w utworze muzycznym; dział teorii muzyki o zasadach budowy akordów i ich następstw.

Imitacja

technika kompozytorska, stosowana w utworach polifonicznych.

Kanon

utwór polifoniczny, w którym linię melodyczną głosu rozpoczynającego powtarzają kolejno wszystkie występujące głosy.

Kantata

wieloczęściowy, niesceniczny utwór wokalny, złożony z arii, recytatywów, duetów, ansambli, chórów i ritornelów instrumentalnych.

Klucz

znak graficzny, umieszczany na początku pięciolinii, określający wysokość zapisywanych na niej dźwięków.

Kompozytor

twórca utworów muzycznych.

Kompozycja

utwór lub jakakolwiek całość, w których poszczególne elementy są rozmieszczone i uporządkowane w określony sposób.

Koncert

concerto, utwór muzyczny na instrument solo (koncert skrzypcowy, fortepianowy itp.) lub 2–4 instrumenty solowe (koncert podwójny, potrójny itd.) i orkiestrę.

Kuplet

odcinek ronda oddzielający dwa sąsiadujące ze sobą wystąpienia tematu.

Metrum

podstawowy schemat, określający czas trwania nut oraz układ akcentów w obrębie taktu w utworze muzycznym.

Motyw

charakterystyczny materiał melodyczny lub melodyczny i harmoniczny, stanowiący podstawę struktury dzieła muzycznego.

Nokturn

utwór instrumentalny o spokojnym, sentymentalnym charakterze, mający oddać nastrój nocy.

Opera

dramatyczno-muzyczny, wokarno-instrumentalny, z akcją dramatyczną, monologami i dialogami ujętymi w libretcie, przeznaczony do wykonania na scenie (z odpowiednią scenografią), zwykle w specjalnie do tego celu zbudowanym teatrze operowym, również zwanym operą.

Oratorium

gatunek muzyki dramatycznej, niesceniczny, z tekstem najczęściej o tematyce religijnej, wykonywany w kościele (poza liturgią) lub w sali koncertowej; także utwór tego gatunku.

Orkiestra symfoniczna

orkiestra złożona z instrumentów smyczkowych, dętych, perkusyjnych, harfy, niekiedy fortepianu i innych.

Partytura

zapis utworu zespołowego, sporządzony tak, aby wszystkie partie (głosy) utworu były zestawione jedna nad drugą wg określonego porządku, odzwierciedlającego ich wzajemne zsynchronizowanie.

Preludium

praeambulum, początkowo krótki utwór o charakterze improwizacyjnym na organy lub lutnię, z fragmentami akordowymi i figuracyjnymi; samodzielny, krótki utwór instrumentalny.

Rondo

początkowo (XIII–XV w.) pieśń, zwana rondeau, jednogłosowa (rondellus) lub wielogłosowa, uprawiana przez truwerów i kompozytorów epoki średniowiecza; od XVIII w. instrumentalna forma muzyczna, występująca bądź samodzielnie, bądź jako część (z reguły ostatnia) większych form, jak sonata, symfonia, koncert.

Serenada

krótki utwór instrumentalny, o charakterze lirycznym; pieśń miłosna, którą kochanek śpiewał wieczorem pod oknem ukochanej.

Sonata

cykl sonatowy, cykliczna forma muzyki instrumentalnej, składająca się najczęściej z czterech odrębnych, stanowiących zamkniętą całość części, zestawionych odpowiedniej kolejności na zasadzie kontrastu agogicznego (kontrastu tempa), kontrastu wyrazowego i wspólnoty lub pokrewieństwa tonacji; także utwór muzyczny, mający taką formę.

Suita

cykliczna forma instrumentalna, tzn. zbudowana z kilku lub kilkunastu części, głównie o charakterze tanecznym, utrzymanych na ogół w tej samej lub pokrewnej tonacji.

Tonacja

podstawa melodyczno-harmoniczna utworu w systemie dur-moll, wyznaczona przez związki funkcyjne między dźwiękami i akordami danej gamy durowej lub molowej.

Volta

jedno z wielu różnych zakończeń fragmentu utworu, np. seconda volta drugie (w odróżnieniu od prima volta) zakończenie fragmentu kompozycji występujące po repetycji.

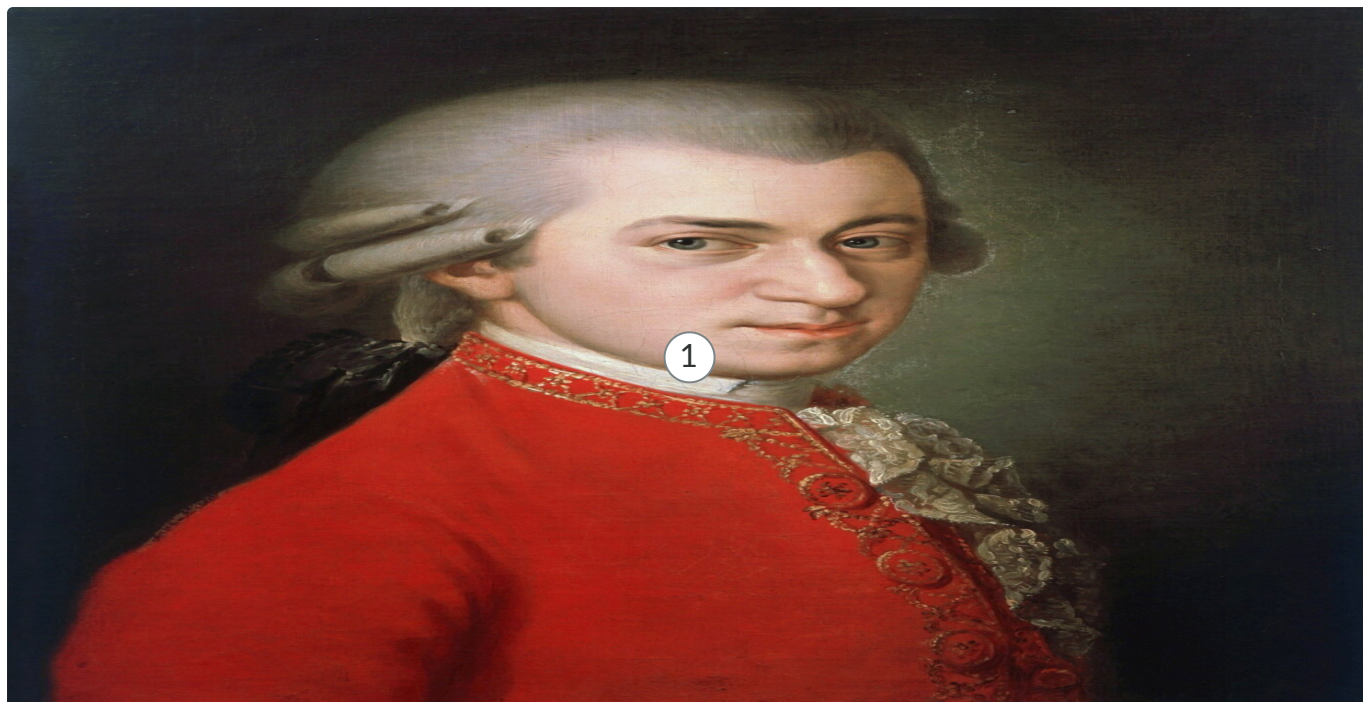
Wariacje

cykliczna forma muzyczna, polegająca na przedstawieniu tematu i następnie określonej liczby jego odmian (czyli wariacji w węższym znaczeniu).

Słownik pojęć opracowano na podstawie:

red. Andrzej Chodkowski, Encyklopedia muzyki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1995

Biblioteka muzyczna

1

Utwór: *Ah vous dirai-je, Maman* (Ach powiem ci mamo) temat, KV 265, autorstwa Wolfganga Amadeusza Mozarta

Wykonawca: Pianista z Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy

Nagranie dostępne pod adresem <https://zpe.gov.pl/b/Pz7GRh5Le>

1

Utwór: *Marsz torreadora* z opery *Carmen*, autorstwa Georges Bizeta

Wykonawca: Orchestre de l'Opera Bastille, dyr. Myung Whun Chung

Źródło: 50 Classical Masterworks 2

Nagranie dostępne pod adresem <https://zpe.gov.pl/b/Pz7GRh5Le>

Nagranie dostępne pod adresem <https://zpe.gov.pl/a/D5Re0utKo>

Na nagraniu Preludium Des-dur opus dwudzieste ósme nr piętnasty Fryderyka Chopina. Utwór wykonany na fortepianie, o zmiennym nastroju. Początkowo bardzo spokojny, powtarzające się dźwięki imitują delikatny, jednostajny deszcz. W drugiej części charakter muzyki zmienia się na mroczny, ponury, melodia przenosi się do dolnych rejestrów, a muzyka staje się dużo głośniejsza. Pod koniec utworu na chwilę powraca klimat początkowej części.

Bibliografia

red. Andrzej Chodkowski, Encyklopedia muzyki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1995.

red. Renata Gozdecka i Agnieszka Weiner, Profesjonalizm w edukacji muzycznej, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej, Lublin 2013.

Franciszek Wesołowski, Zasady muzyki, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1986.